

เทคนิคการเลือกบริเวณปัจุกผลีกกับการประยุกต์ใช้งาน

สำหรับวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์

Selective Area Growth Technique and Its Application for Optoelectronic Integrated Circuit

วีรชัย อัศวเมธพันธ์

ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120

1. บทนำ

ในปัจจุบันเทคนิคการเลือกบริเวณปัจุกผลีก หรือ Selective Area Growth (SAG) เป็นเทคนิคนึงที่ได้รับความสนใจในการประยุกต์ใช้ ในการผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเทคนิคนี้มีการใช้แผ่นมาสก์ (mask) ที่มีรูปแบบที่เหมาะสมในกระบวนการการปัจุกผลีก ในระบบ Metalorganic Vapour Phase Epitaxy (MOVPE) ทำให้สามารถผลิตอุปกรณ์แต่ละส่วนที่มีคุณสมบัติทางแสงที่แตกต่างกัน ในวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ได้ด้วย กระบวนการปัจุกแพร์ฟิล์มเพียงครั้งเดียว ซึ่งจากการที่ผู้ผลิตใช้เทคนิค SAG นี้ในการผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ผู้ผลิตสามารถเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ และ สามารถประยุกต์ด้านทุนรวมทั้งเวลาในการผลิตได้อีกด้วย

ในบทความนี้ ผู้เขียนได้ทำการรวมบทความวิชา การต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค SAG เพื่อทำการอธิบายกระบวนการการการเกิดผลีกของแผ่นฟิล์มที่ จะนำไปใช้ในการผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยเทคนิค SAG รวมทั้งทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค SAG โดยจะเน้นอธิบายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ของรูปร่างของมาสก์กับคุณสมบัติทางแสงต่างๆ ที่ได้จากการปัจุก ผลีกด้วยเทคนิค SAG นอกจากนี้บทความนี้จะยกตัวอย่างการนำเทคนิค SAG

มาประยุกต์ใช้กับการผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ ชนิดโมโนลิทิกของงานวิจัยที่ผ่านมา

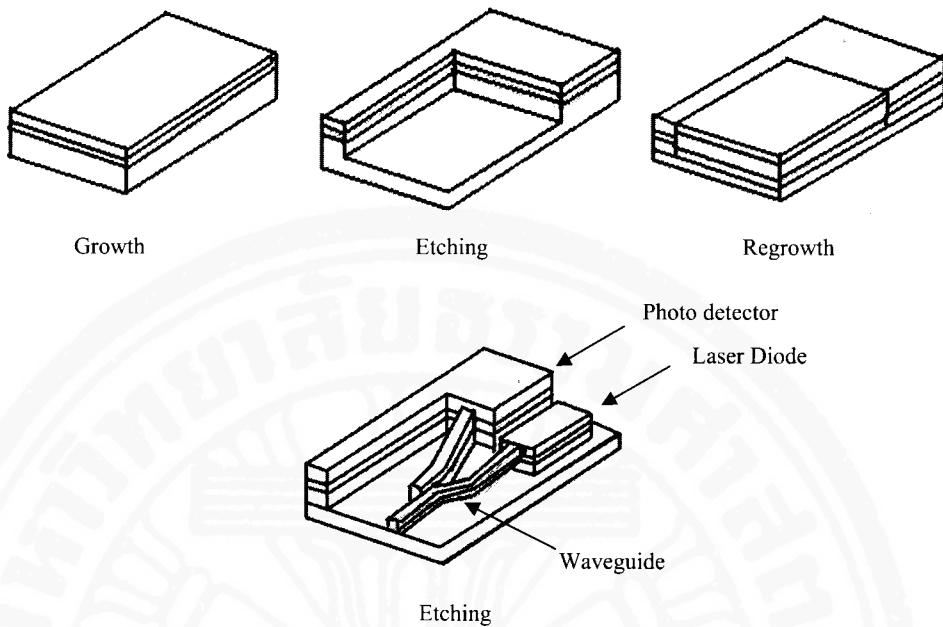
2. วงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์

วงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ (Optoelectronic Integrated Circuit หรือ OEIC) เป็นวงจรที่บรรจุสิ่งประดิษฐ์อปโตอิเล็กทรอนิกส์ที่ทำงานหน้าที่ต่างๆ กันหลายชนิดไว้ด้วยกัน เช่น ไดโอดเปล่งแสง เลเซอร์ไดโอด ไฟโตไดโอด ทางนำแสง และสิ่งประดิษฐ์มอคูล็อกแสงให้อยู่บนแผ่นชิปเดียวกัน [1] โดยที่วงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์จะประกอบไปด้วยบริเวณที่สำคัญ 2 บริเวณ คือ ส่วนแอคทีฟ (active) เช่น ส่วนที่ให้กำเนิดแสง ยกตัวอย่าง เช่น เลเซอร์ไดโอด และส่วนแพสซีฟ (passive) เช่น ส่วนที่เป็นทางนำแสง หรือ เวฟไกด์ (wave guide) โดยความสามารถแบ่งชนิดของวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. วงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ ชนิดไฮบริด (hybrid)

2. วงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ชนิดโมโนลิทิก (monolithic)

2.1. วงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ชนิดไฮบริด คือ วงจรรวมที่มีการนำอุปกรณ์ที่อยู่บนคนละแผ่นชิปมาเชื่อมต่อกัน ซึ่งวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้จะมีข้อเสีย คือ ในวงจรจะมีจุดเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์

รูปที่ 1 การผลิตวงจรรวมทางแสงด้วยกระบวนการ การกัดแหน่งฟิล์ม (etching) และการปลูกผลึกซ้ำ (regrowth)

พยายาม ทำให้ข้อมูลที่ส่งในรูปแบบแสงมีการสัญญาเสียสูง นอกจากนี้ วงจรรวมอป托อิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้จะมีขนาดใหญ่ เมื่อเทียบกับ ขนาดของวงจรรวมอป托อิเล็กทรอนิกส์ชนิดโมโนลิทิก เนื่องจากเป็นวงจรรวมที่นำอุปกรณ์จากหลายๆแผ่นชิพมาเข้ามาร่วมต่อ กัน

2.2. วงจรรวมอป托อิเล็กทรอนิกส์ ชนิดโมโนลิทิก คือ วงจรรวมที่มีอุปกรณ์อป托อิเล็กทรอนิกส์ ชนิดต่าง ๆ อุปกรณ์แต่ละชิพเดียวกัน ซึ่งวงจรรวมชนิดนี้จะมีขนาดเล็กกว่า วงจรรวมอป托อิเล็กทรอนิกส์ ชนิดไฮบริด และ สามารถลดจำนวนจุดเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ได้ ทำให้ประสิทธิภาพในการส่งข้อมูลในรูปแบบแสงนั้นดีกว่าแบบแรก เนื่องจากเราสามารถลดความสูญเสียของข้อมูลที่เกิดขึ้นที่จุดเชื่อมต่อได้

3. เทคนิคพื้นฐานในการผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ชนิดโมโนลิทิก

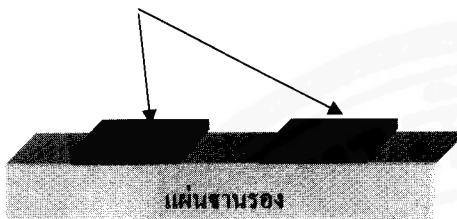
โดยทั่วไปในกระบวนการผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ชนิดโมโนลิทิกนี้ ผู้ผลิตนิยมที่จะใช้เทคนิคการกัดแหน่งฟิล์ม (etching) และการปลูกผลึกซ้ำ

(regrowth) ดังแสดงในรูปที่ 1 ซึ่งวิธีนี้จะเป็นวิธีพื้นฐานที่ผู้ผลิตจะทำการปลูกผลึก (growth) ของแผ่นฟิล์มนิริเวณที่จะใช้ผลิตเป็นส่วนแยกที่ฟื้นมา ก่อน โดยการปลูกผลึกในขั้นตอนนี้จะเป็นการปลูกผลึกทึ้งแหน่งฐานรอง หลังจากนั้น ก็จะทำการ etching ส่วนที่ไม่ต้องการทึ้ง และก็จะทำการ regrowth บนส่วนที่ถูก etching ทิ้ง เพื่อสร้างแหน่งฟิล์มใหม่ ที่จะใช้ผลิตส่วนแพลทีฟื้นมาที่หลัง ส่วนในขั้นตอนสุดท้ายก็จะเป็นขั้นตอนของการ etching แหน่งฟิล์มของแผ่นชิพทั้งหมดตามโครงสร้างของวงจรรวมที่ได้ออกแบบอีกครั้ง เพื่อสร้างวงจรรวมตามที่ผู้ผลิตต้องการ โดยในวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ชนิดโมโนลิทิกในรูปที่ 1 จะประกอบไปด้วยเลเซอร์ไดโอด (laser diode) ไฟโตดีเทกเตอร์ (photo detector) และเฟลิกเก็ต (waveguide) โดยอุปกรณ์ทั้งหมดจะอยู่บนแหน่งชิพเพียงเดียวเท่านั้น

ซึ่งในการผลิต กระบวนการในการผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ ชนิดโมโนลิทิกด้วยวิธีพื้นฐานนี้จะมีขั้นตอนในการผลิตหลายขั้นตอน ทำให้ต้นทุนในการผลิตก่อต้นสูงรวมทั้งประสิทธิภาพในการผลิตไม่ค่อยสูงนัก เนื่องจากข้อผิดพลาดที่เพิ่มมากขึ้นในกระบวนการผลิต

ที่มีหลายขั้นตอน นอกจგานน์ในเทคนิคนี้การที่ผู้ผลิตจะสร้างส่วนที่เป็นแอ็คทีฟ กับส่วนที่เป็นแพลชีฟได้นั้น

แผ่นมาสค์ของ SiO_2 หรือ SiN_x

รูปที่ 2 ตัวอย่างโครงสร้างของมาสค์ที่ใช้ในเทคนิค SAG

จำเป็น ต้องมีการปักกิลส่องครั้ง ทำให้เกิดรอยต่อของแผ่นฟิล์มสองบริเวณที่มีความหนา และคุณสมบัติทางแสง ต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ซึ่งในกรณีนี้ผลที่เกิดขึ้นคือบริเวณรอยต่อของทั้งสองบริเวณจะไม่เรียบ ขรุขระ ทำให้สัญญาณแสงที่ผ่านตรงผิวรอยต่อจาก ส่วนที่เป็นแอ็คทีฟไปยังส่วนที่เป็นแพลชีฟเกิดการหักเหหรือเกิดการกระเจิงแสง ส่งผลให้ประสาทวิภาค การส่งข้อมูลในรูปแบบแสงผ่านทางเดินแสงลดลง เมื่อจากมีการสูญเสียข้อมูลในบริเวณรอยต่อเกิดขึ้น

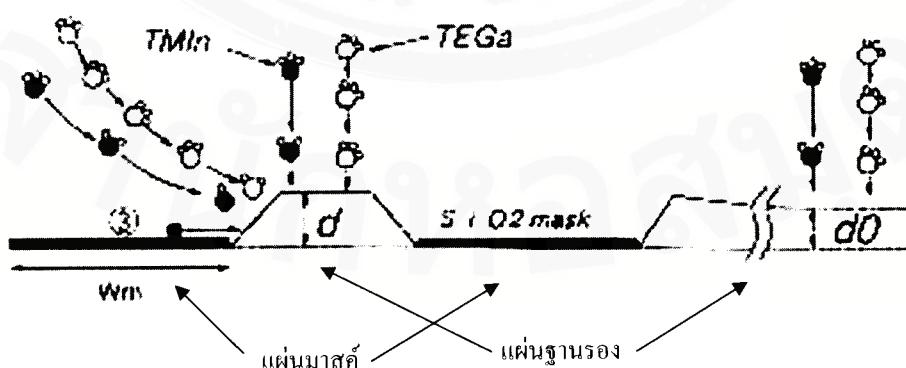
4. เทคนิคการเลือกบริเวณปักกิล

จากปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคนิคพื้นฐาน

ในการผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ชนิดโมโนลิทิก ทำให้ผู้ผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ ชนิดโมโนลิทิกจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบวนการในการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งข้อมูล ในรูปแบบของแสงในวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ โดยในปัจจุบันได้มีการเสนอเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต วงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ชนิดโมโนลิทิกหลายวิธีซึ่งเทคนิคการเลือกบริเวณปักกิลหรือ Selective Area Growth (SAG) เป็นหนึ่งในเทคนิคที่ได้รับความสนใจในการนำมาประยุกต์ใช้ ในกระบวนการผลิตวงจรรวมอปโตอิเล็กทรอนิกส์ โดยเทคนิค SAG จะเป็นเทคนิคในการปักกิลของแผ่นฟิล์มนวนแผ่นฐานรองที่มีการเคลือบด้วยแผ่นมาสค์ (mask) ที่ส่วนใหญ่ทำมาจาก SiO_2 หรือ SiN_x ดังรูปที่ 2

หลักการเบื้องต้น ของพุทธิกรรมการเกิดปักกิลคือ ย เทคนิค SAG คือ อะตอมของพลีกที่จะนำมาปักกิลเป็นแผ่นฟิล์มจะ ไม่สามารถปักกิลอยู่บนแผ่นมาสค์ได้ โดย อะตอมจะมีการแพร่ ไปยังบริเวณฐานรองด้านข้างของมาสค์ ซึ่งเป็นบริเวณที่เราต้องการนำมายผลิตเป็นอุปกรณ์ อปโตอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ซึ่งความสามารถในการเลือกปักกิลนี้ เกิดจากความแตกต่างทาง โครงสร้างของผิวของแผ่นมาสค์กับแผ่นฐานรอง ดังแสดงในรูปที่ 3 [2]

รูปที่ 3 แสดงถึงกระบวนการปักกิลโดยใช้

รูปที่ 3 กระบวนการเกิดปักกิลในเทคนิคการเลือกบริเวณปักกิล [2]

เทคนิค SAG ภายใต้ระบบ MOVPE จากรูปพบว่าสาร TMIn และ TEGa ที่อยู่ในสถานะก้าชันน์เป็นวัตถุคิดของธาตุหนู III ซึ่งก้าชทั้งสองนั้นมีการแตกตัวออกเป็นอะตอมของธาตุ In และ Ga หลังจากนั้นเมื่ออะตอมของธาตุทั้งสองเกาะตัวที่ผิวของแผ่นฐานรอง ก็จะทำให้เกิดแผ่นฟิล์มขึ้น ซึ่งในการอภินีผลึกของแผ่นฟิล์มที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นสารประกอบกึ่งตัวนำที่มีองค์ประกอบของธาตุทั้งสอง

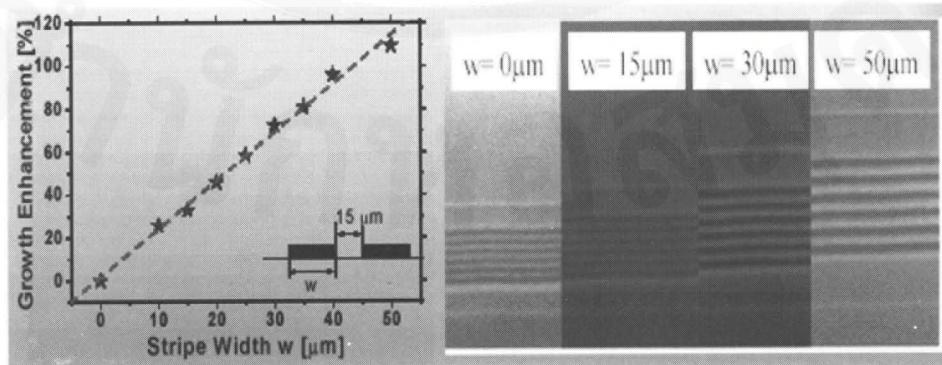
นอกจากนี้ ในการอภินีมีการนำแผ่นมาสค์ที่ทำจาก SiO_2 ที่มีความกว้าง W_m สองแผ่นมาเคลือบอยู่บนแผ่นฐานรอง ซึ่งอะตอมของธาตุ In และ Ga จะไม่สามารถเกาะตัวเป็นแผ่นฟิล์มได้ ดังนั้นอะตอมของธาตุทั้งสองจะแพร่จากมาสค์ไปยังแผ่นฐานรองบริเวณข้างๆ ทำให้อะตอมที่สามารถเกาะตัวเป็นแผ่นฟิล์มนบริเวณแผ่นฐานรองเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจากรูปจะพบว่าความหนาของแผ่นฟิล์มที่อยู่ระหว่างแผ่นมาสค์ทั้งสองจะมีความหนามากกว่าความหนาของแผ่นฟิล์มที่อยู่ห่างจากแผ่นมาสค์

ในการอภินีความหนา d เป็นความหนาของแผ่นฟิล์มที่เกิดขึ้นจากการรับผลกระทบจากการแพร่ของอะตอมจากแผ่นมาสค์ทั้งสองแผ่น และความหนา d_0 เป็นความหนาของแผ่นฟิล์มที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ของอะตอมจากแผ่นมาสค์ ซึ่งเป็นความหนาที่เทียบเท่ากับความหนาของแผ่นฟิล์ม ที่ได้จากการปัจฉกผลึกภายใต้ระบบ MOVPE แบบทั่วไปโดยไม่ใช้แผ่นมาสค์ในกระบวนการการปัจฉกแผ่นฟิล์ม ซึ่งจากรูปแสดงให้เห็นว่าความ

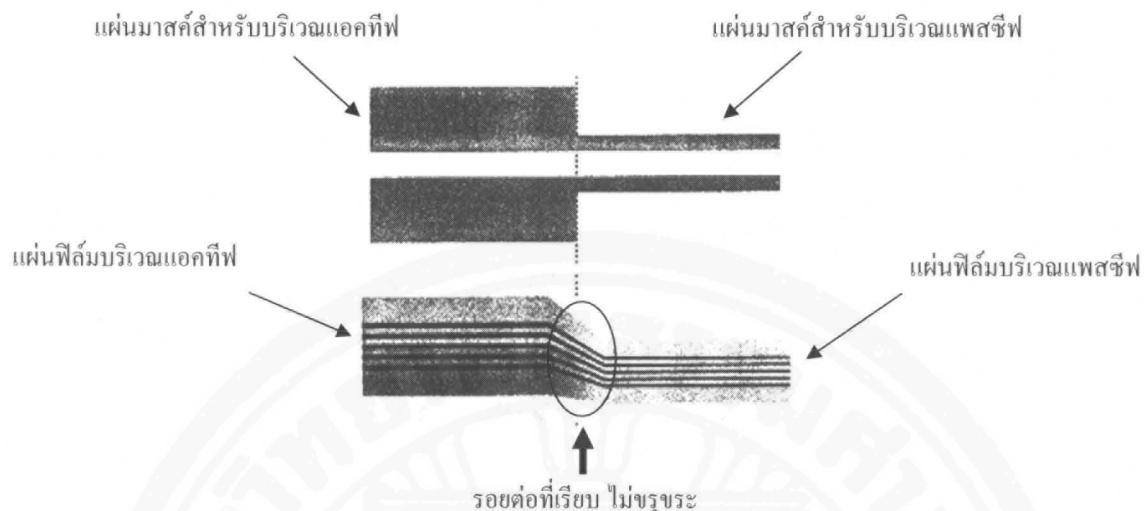
หนา d มีค่ามากกว่า d_0 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าแผ่น SiO_2 มาสค์มีอิทธิพลต่อความหนาที่เพิ่มขึ้นของแผ่นฟิล์มที่ปัจฉกผลึกได้

ซึ่งในเทคนิค SAG นี้เราสามารถควบคุมความหนาของแผ่นฟิล์มได้ด้วยความกว้างของแผ่นมาสค์ [3] ดังแสดงในรูปที่ 4 ซึ่งจากรูปพบว่าหากความกว้าง (W) ของแผ่นมาสค์มีค่ามากขึ้นเท่าไหร่ อัตราส่วนของความหนาของแผ่นฟิล์มที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับความหนา d_0 ก็จะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นในการอภินีความกว้างของแผ่นมาสค์มีค่า $0 \mu\text{m}$ จะแสดงถึงกรณีการปัจฉกผลึกของแผ่นฟิล์มภายใต้ระบบ MOVPE ตามปกติโดยไม่ใช้มาสค์ โดยอัตราส่วนของความหนาของแผ่นฟิล์มที่เพิ่มขึ้นจะมีค่าเป็น 0% ในทางตรงกันข้ามหากปัจฉกผลึกของแผ่นฟิล์มโดยใช้เทคนิค SAG พบว่าในกรณีที่ความกว้างของมาสค์มากที่สุดที่ค่า $50 \mu\text{m}$ จะทำให้ความหนาของแผ่นฟิล์มและอัตราส่วนของความหนา ของแผ่นฟิล์มที่เพิ่มขึ้นมีค่าสูงที่สุด

ในปัจจุบันได้มีกลุ่มวิจัยหลายกลุ่มนำเทคนิค SAG มาใช้ในการผลิตวงจรรวมอป托อิเล็กทรอนิกส์ ชนิดโมโนลิทิก โดยกลุ่มผู้วิจัยทำการควบคุมผลิต่างของช่องว่างแบบพลังงาน (band gap energy) ของแผ่นฟิล์มนบริเวณแยกที่ไฟและแพสซีฟด้วยการปัจฉกผลึกเพียงครั้งเดียว โดยไม่จำเป็นต้องใช้กระบวนการการ etching เข้าช่วย นอกจากนี้นอกเหนือจากความหนาของแผ่นฟิล์มนบริเวณทั้งสอง ซึ่งจะแสดงผลลัพธ์ของการเปลี่ยนฟิล์มนบริเวณทั้งสองข้างสามารถ

รูปที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความกว้างของมาสค์ กับอัตราส่วนของความหนาของแผ่นฟิล์มที่เพิ่มขึ้น

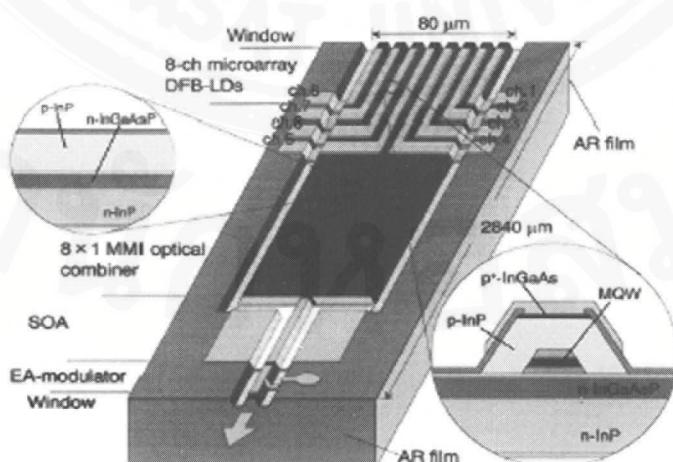

รูปที่ 6 แสดงลักษณะความหนาแผ่นฟิล์มที่เกิดขึ้นเทียบกับแผ่นมาส์กที่บริเวณด่างๆ

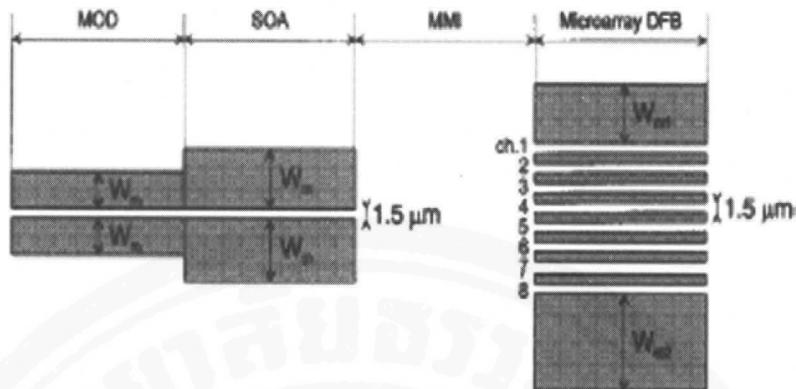
ควบคุมได้จากความกว้างของแผ่นมาส์กอีกด้วย [4-7]

ด้วยเหตุนี้ ในกรณีที่ต้องการจะผลิตวงจรรวมอยู่โดยอิเล็กทรอนิกส์ชนิดโมโนลิทิกด้วยเทคนิค S A G นั้น ผู้ผลิต จำเป็นต้องออกแบบ ให้ขนาดความกว้างของแผ่น มาส์กที่บริเวณด่าง ๆ ให้มีขนาดแตกต่างกันดังที่ได้ยก ตัวอย่างไว้ในรูปที่ 5 จากการใช้มาส์กที่มีรูปแบบดังกล่าว ทำให้ ผู้ผลิตสามารถปัจจุบันฟิล์มพร้อมกันได้ทั้งบริเวณ แอคทีฟและแพสซีฟ โดยบริเวณที่ผู้ผลิตต้องการสร้างส่วน ที่เป็นแอคทีฟ จะต้องใช้แผ่นมาส์กที่มีความกว้างมากกว่า

แผ่นมาส์กบริเวณแพสซีฟ จากการออกแบบมาส์กให้มี รูปแบบดังกล่าวทำให้แผ่นฟิล์ม ของบริเวณแอคทีฟจะมี ความหนามากกว่าบริเวณแพสซีฟ และมีคุณสมบัติทางแสง ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการคุ้กคักแสงหรือการเปล่งแสงที่ แตกต่างจากแผ่นฟิล์มบริเวณแพสซีฟ และพนวณว่าบริเวณ รอยต่อระหว่างบริเวณแอคทีฟและแพสซีฟจะเรียบไม่ ขรุขระ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของความหนาของ แผ่นฟิล์ม ระหว่าง บริเวณทั้งสองตรงรอยต่อที่เป็นไปอย่าง ต่อเนื่อง แตกต่างจากกรณีที่ใช้เทคนิคพื้นฐานในการผลิต

รูปที่ 7 ตัวอย่างวงจรรวมอยู่โดยอิเล็กทรอนิกส์ชนิดโมโนลิทิกที่ผลิตจากเทคนิค SAG

รูปที่ 8 รูปแบบของแผ่นมาสค์ในแต่ละส่วนโดยใช้เทคนิค SAG

วงจรรวมอปติโอลีกทรอนิกส์ ชนิดโมโนลิติกที่มีการเปลี่ยนแปลงความหนา ของแผ่นฟิล์มนิรเวณรอยด์ต่อเกิดขึ้น อย่างทันทีทันใด ด้วยเหตุผลดังกล่าววนี้ทำให้ปัญหาร�่เรื่อง รอยด์ต่อ ระหว่างนิรเวณแอ็คทีฟและแพทซ์ฟิชั่นเป็นสาเหตุ ของการสูญเสียสัญญาณใน รูปแบบแสงสามารถแก้ไขได้ ด้วยเทคนิค SAGนี้

5. ตัวอย่างการประยุกต์ใช้เทคนิค SAG ในการผลิต วงจรรวมอปติโอลีกทรอนิกส์ชนิดโมโนลิติก [8]

รูปที่ 7 เป็นรูปวงจรรวมอปติโอลีกทรอนิกส์ ชนิดโมโนลิติก ที่ใช้ในวงจรเกี่ยวกับการสื่อสารทางแสงที่ ความยาวคลื่นในย่าน 1550 nm โดยในวงจรรวมนี้ ประกอบไปด้วยส่วนที่สำคัญอยู่ทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่ 1) 8-channel microarray DFB lasers 2) 8×1 MMI optical combiner 3) SOA และ 4) EA-modulator โดย เป็นวงจรรวมอปติโอลีกทรอนิกส์ ชนิดโมโนลิติกที่มี โครงสร้างชั้นช้อน ซึ่งหากใช้เทคนิคการผลิตแบบพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการ etching และ regrowth ใน การผลิตนี้ จะทำให้ผู้ผลิตเสียเวลา และมีขั้นตอนในการผลิตหลาย ขั้นตอน อย่างไรก็ตาม ได้มีก่อรุ่นวิจัยทำการผลิตวงจรรวม อปติโอลีกทรอนิกส์ดังกล่าวโดยใช้เทคนิค SAG ซึ่ง รูปแบบของแผ่นมาสค์ที่มีรูปร่างต่างกัน เพื่อผลิตอุปกรณ์ แต่ละชนิดในแต่ละส่วนแสดงดังรูปที่ 8

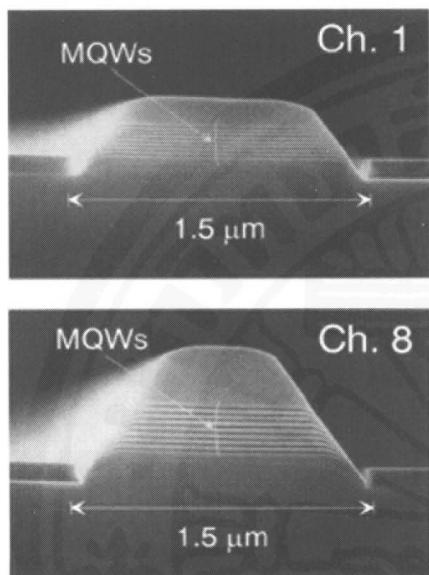
จากรูปที่ 8 แสดงรูปแบบของแผ่นมาสค์ในแต่ละ ส่วนโดยใช้เทคนิค SAG โดยส่วนที่ทำการป্রูกหลักของ แผ่นฟิล์มโดยใช้ความกว้างของแผ่นมาสค์ ใน การควบคุม ความหนาและคุณสมบัติทางแสงของแผ่นฟิล์ม ได้แก่

1. Distributed Feedback Laser Diodes (DFB-LD's) เป็นส่วนที่ให้กำเนิดแสงที่มีความยาวคลื่น 8 ค่าความยาว คลื่นจากช่องสัญญาณ 1 – 8
2. Semiconductor Optical Amplifier (SOA) เป็น ส่วนขยายสัญญาณแสงที่ได้จากเลเซอร์ไดโอดทั้งแปด
3. Electro-Absorption (EA) Modulator เป็นส่วน แปลงสัญญาณแสงให้เป็นสัญญาณดิจิตอล

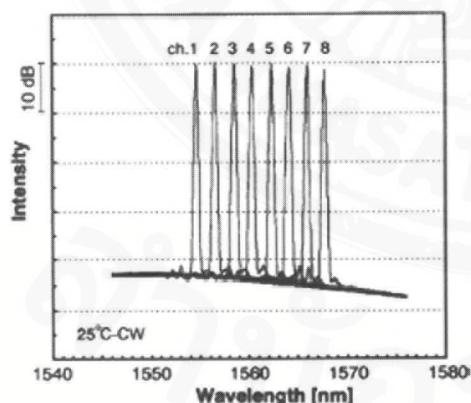
ในส่วนของแผ่นฟิล์ม บริเวณด้วยรวมสัญญาณแสง จากช่องสัญญาณทั้ง 8 หรือ 8×1 MMI optical combiner นั้น จะเป็นส่วนที่ได้จากการป্রูกหลักตามปกติโดยไม่ได้ รับอิทธิพลจากการแพร่ของอะตอมบนแผ่นมาสค์ ซึ่งจาก การใช้เทคนิค SAG นี้ทำให้ก่อรุ่นวิจัยสามารถผลิตวงจรรวม อปติโอลีกทรอนิกส์ ดังกล่าว ได้ด้วยการป্রูกหลักเพียง ครั้งเดียว

นอกจากนี้จากการออกแบบรูปแบบของแผ่นมาสค์ ดังรูปที่ 8 ทำให้แผ่นฟิล์มที่ช่องส่งสัญญาณทั้ง 8 ในส่วน ของ Distributed Feedback Laser Diodes (DFB-LD's) มี ความหนาของหลัก และคุณสมบัติทางแสงที่แตกต่างกันใน แต่ละช่องสัญญาณดังแสดงในรูปที่ 9 สรุปให้สามารถ

ผลิตเหล่งกำเนิดแสงที่สามารถให้กำเนิดแสงที่มีความยาวคลื่น 8 ค่าความยาวคลื่นที่แตกต่างกันในช่วงความยาวคลื่น 1550 nm ดังแสดงในรูปที่ 10

รูปที่ 9 ความหนาของแผ่นฟิล์มที่ค้างกันระหว่าง channel 1 กับ channel 8

รูปที่ 10 ความยาวคลื่นของช่องส่งสัญญาณทั้ง 8 ช่อง

6. บทสรุป

เทคนิค SAG เป็นเทคนิคใหม่ที่มีการนำเสนองานนี้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการผลิตวงจรรวมอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ใช่เทคโนโลยีเดียว เนื่องจากผู้ผลิตสามารถทำการควบคุมความหนา คุณสมบัติทางแสง รวมทั้งผลิต่างของช่องว่างແฉบดังงานของแผ่นฟิล์มที่บริเวณต่างๆ ของวงจรรวม ได้จากการกาวขึ้นของแผ่นมาส์ค ด้วยการปอกผลีกเพียงครั้งเดียว โดยไม่ต้องอาศัยกระบวนการ etching และ regrowth ดังนั้นข้อดีของการใช้เทคนิคนี้คือ ผู้ผลิตสามารถผลิต วงจรรวมอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีความซับซ้อนได้ด้วยการปอกผลีกเพียงครั้งเดียว ทำให้ผู้ผลิตสามารถประยุกต์เวลา และลดขั้นตอนรวมทั้งลดต้นทุนในการผลิตวงจรรวมอิเล็กทรอนิกส์ชนิดไมโนโลหิตได้

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันงานวิจัยและการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการประยุกต์ใช้เทคนิค SAG ในการผลิตวงจรรวมอิเล็กทรอนิกส์ชนิดไมโนโลหิตนี้ ยังมีเฉพาะในต่างประเทศ และยังไม่แพร่หลายในประเทศไทยอย่างไรก็ตาม จากการพิจารณาเชิงข้อดีต่างๆ ที่ได้จากการใช้เทคนิค SAG นี้ ผู้เขียนคาดว่าการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค SAG จะแพร่หลายมากยิ่งขึ้นในประเทศไทยในอนาคต

7. เอกสารอ้างอิง

- [1] คุสติ เครื่องงาน, สิ่งประดิษฐ์อิเล็กทรอนิกส์ : พลิกส์ เทคโนโลหี และการใช้งาน เล่ม 2, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 1999.
- [2] Y. Sakata et al., Selective MOVPE Growth of InGaAsP and InGaAs Using TBA and TBP, Journal of Electronic Materials, Vol. 25; No.3, 1996
- [3] University of Southern California , Selective Area Growth – Enabler for Monolithic Integration, 2001, สืบสันเมื่อ 24 พฤษภาคม 2549, จาก http://www.csl.usc.edu/Research/SAG%20devices/presentation_SAG.pdf.

- [4] Y.Sakata et al., Low-threshold Strined Multi-Quantum Well Lasers Fabricated by Selective Metalorganic Vapor Phase Epitaxy without a Semiconductor Etching Process, *Journal of Crystal Growth*, Vol. 170 ; pp. 456-460, 1997.
- [5] Y. Sakata and Y. Inomoto, Migration Effect from a Masked Region for InGaAsP-Selective MOVPE, International Conference on Indium Phosphide and Related Materials (IPRM'97), THB4, pp. 602-605, 1997.
- [6] Moo-Sung Kim et al., Selective Area Growth of InGaAsP by OMVPE , *Journal of Crystal Growth* Vol. 123; pp. 69-74, 1992.
- [7] M. Bouda et al., FIRST MULTI-MODE INTERFERENCE DEVICED FABRICATED BY METAL-ORGANIC VAPOR PHASE DIFFUSION ENHANCED SELECTIVE AREA EPITAXY, 10th Intern, Conf. On Indium Phosphide and Related Materials, pp 329-332, Tsukuba Japan, May 11-15, 1998.
- [8] KUDO, K., et al, "1.55 μm Wavelength – Selectable Microarray DFB – LD's with Monolithically Integrated MMI Combiner, SOA, and EA – Modulator" *IEEE Photon. Techn. Lett.* 242, March, 2000.